

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2019. gada 14. martā *

Valsts pienākumu neizpilde – Regula (EK) Nr. 1013/2006 – Atkritumu sūtījumi – Čehijas Republikas atteikums ņemt atpakaļ *TPS-NOLO (Geobal)* maisījumu, kas nosūtīts no šīs dalībvalsts uz Poliju – Atkritumu esamība – Pierādīšanas pienākums – Pierādījumi

Lietā C-399/17

par prasību sakarā ar pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2017. gada 3. jūlijā cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv *P. Němečková*, *E. Sanfrutos Cano* un *L. Haasbeek*, pārstāvji,

prasītāja,

pret

Čehijas Republiku, ko pārstāv *M. Smolek*, *J. Vlácil* un *T. Müller*, kā arī *L. Dvořáková*, pārstāvji,

atbildētāja,

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: Tiesas priekšsēdētāja vietniece R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], kas pilda pirmās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*] (referents), A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], J. Regans [*E. Regan*] un S. Rodins [*S. Rodin*],

ģenerālvokāts: N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretārs: M. Aleksejevs [*M. Alekseev*], nodaļas vadītājs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2018. gada 20. septembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2018. gada 15. novembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – čehu.

Spriedums

- 1 Prasības pieteikumā Eiropas Komisija lūdz Tiesu atzīt, ka, nenodrošinot, ka maisījums *TPS-NOLO* vai *Geobal* (turpmāk tekstā – “*TPS-NOLO (Geobal)*”), kas tika nosūtīts no Čehijas Republikas uz Katovici (Polija), tiek paņemts atpakaļ uz Čehijas Republiku, Čehijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV 2006, L 190, 1. lpp.) 24. panta 2. punktā un 28. panta 1. punktā.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 1013/2006

- 2 Saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 1. pantu “Darbības joma”:

“1. Ar šo regulu nosaka procedūras un kontroles režīmus atkritumu sūtīšanas jomā atkarībā no sūtījuma izcelsmes, galamērķa un maršruta, sūtīto atkritumu veida un apstrādes veida, kas tiek piemērota atkritumiem to galamērķa punktā.

[..]”

- 3 Šīs regulas 2. pantā ir noteikts:

“Šajā regulā:

- 1) “atkritumi” ir atkritumi, kā definēts [1. panta 1. punkta a) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/12/EK (2006. gada 5. aprīlis) par atkritumiem (OV 2006, L 114, 9. lpp.), kura no 2010. gada 12. decembra ir aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2008/98/EK (2008. gada 19. novembris) par atkritumiem un par dažu direktīvu atcelšanu (OV 2008, L 312, 3. lpp.), kuras 3. pantā būtībā ir pārņemta Direktīvā 2006/12 sniegtā “atkritumu” definīcija].

[..]

- 19) “kompetentā nosūtīšanas iestāde” ir kompetentā iestāde, kuras kompetence attiecas uz teritoriju, no kuras sūtījumu plāno uzsākt vai no kuras tas tiek uzsākts;

- 20) “kompetentā galamērķa iestāde” ir kompetentā iestāde, kuras kompetence attiecas uz teritoriju, uz kuriem plāno veikt sūtījumu vai tas tiek veikts [..];

[..]

- 22) “nosūtīšanas valsts” ir jebkura valsts, no kuras atkritumu sūtījumu plāno uzsākt vai tas tiek uzsākts;

- 23) “galamērķa valsts” ir jebkura valsts, uz kuru atkritumu sūtījumu plāno veikt vai tas tiek veikts [..];

[..]

- 35) “nelikumīgs sūtījums” ir jebkāds atkritumu sūtījums, ko veic:

- a) bez paziņojuma visām iesaistītajām kompetentajām iestādēm saskaņā ar šo regulu; vai

[..]

- g) kas, attiecībā uz 3. panta 2. punktā un 4. punktā minētajiem atkritumu sūtījumiem, notiek šādos gadījumos:

[..]

- iii) sūtījums tiek veikts tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā;

[..].”

- 4 Saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 1. un 2. punktu uz pārrobežu sūtījumiem Savienības iekšienē, atkarībā no atkritumu rakstura un apstrādes un ja to daudzums pārsniedz 20 kg, attiecas paziņošanas vai informēšanas kompetentajām iestādēm procedūra.

- 5 Šīs regulas 24. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Ja kompetentā iestāde atklāj sūtījumu, ko tā uzskata par nelikumīgu, tā nekavējoties informē pārējās iesaistītās kompetentās iestādes.

2. Ja par nelikumīgu sūtījumu atbild paziņotājs, kompetentā nosūtīšanas iestāde nodrošina, ka attiecīgos atkritumus:

- a) ņem atpakaļ *de facto* paziņotājs vai, ja nav iesniegts paziņojums;
- b) ņem atpakaļ *de iure* paziņotājs, vai, ja tas nav iespējams;
- c) ņem atpakaļ pati kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, vai, ja tas nav iespējams;
- d) alternatīvā veidā reģenerē vai apglabā galamērķa vai nosūtīšanas valstī pati kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, vai, ja tas nav iespējams;
- e) alternatīvā veidā reģenerē vai apglabā citā valstī pati kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā, ja visas iesaistītās kompetentās iestādes tam piekrīt.

Minēto ņemšanu atpakaļ, reģenerāciju vai apglabāšanu veic 30 dienu laikā vai tādā citā laikposmā, par ko var vienoties iesaistītās kompetentās iestādes, pēc tam, kad kompetentā nosūtīšanas iestāde ir konstatējusi vai saņēmusi rakstisku paziņojumu no kompetentās galamērķa vai tranzīta iestādes par nelikumīgu sūtījumu un iemeslu(-iem) tam. Šāds paziņojums var izrietēt no informācijas, ko kompetentajām galamērķa vai tranzīta iestādēm sniedza, cita starpā, citas kompetentās iestādes.

Gadījumos, kad atkritumi tiek ņemti atpakaļ a), b) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos, iesniedz jaunu paziņojumu, ja vien iesaistītās kompetentās iestādes nevienojas, ka pietiek ar atbilstīgi pamatotu pieprasījumu no sākotnējās kompetentās nosūtīšanas iestādes.

Jaunu paziņojumu iesniedz a), b) vai c) apakšpunktā minētā persona vai iestāde saskaņā ar apakšpunktu secību.

Neviena kompetenta iestāde neiebilst pret nelikumīga sūtījuma atkritumu atgriešanu. Ja kompetentā nosūtīšanas iestāde veic alternatīvus pasākumus, kas minēti d) un e) apakšpunktā, sākotnējā kompetentā nosūtīšanas iestāde vai fiziska vai juridiska persona tās vārdā iesniedz jaunu paziņojumu, ja vien iesaistītās kompetentās iestādes nevienojas, ka pietiek ar atbilstīgi pamatotu pieprasījumu no minētās iestādes.”

6 Regulas Nr. 1013/2006 28. pantā ir noteikts:

“1. Ja kompetentās nosūtīšanas un galamērķa iestādes nevar vienoties par klasifikāciju attiecībā uz atšķirību starp atkritumiem un neatkritumiem, strīdus objektam piemēro atkritumiem paredzēto režīmu. Tas neskar galamērķa valsts tiesības rīkoties ar sūtīto materiālu saskaņā ar tās tiesību aktiem pēc tam, kad sūtītais materiāls ir sasniedzis gala punktu, ja šādi tiesību akti ir saskaņā ar Kopienas vai starptautiskajām tiesībām.

2. Ja kompetentās nosūtīšanas un galamērķa iestādes nevar vienoties par paziņoto atkritumu klasifikāciju, proti, par to, vai tie ir uzskaitīti III, III A, III B vai IV pielikumā, atkritumus uzskata par ietvertiem IV pielikuma sarakstā.

3. Ja kompetentās nosūtīšanas un galamērķa iestādes nevar vienoties par atkritumu apstrādes darbību klasifikāciju, proti, par to, vai tās ir reģenerācijas vai apglabāšanas darbības, piemēro noteikumus attiecībā uz apglabāšanu.

4. Šā panta 1. līdz 3. punktu piemēro tikai šīs regulas mērķiem, un tie neskar ieinteresēto pušu tiesības risināt jebkuru strīdu saistībā ar šiem jautājumiem tiesā.”

7 Regulas Nr. 1013/2006 V pielikuma 1. daļā ietvertā A saraksta rubrika A3190 ir definēta šādi:

“Darvaini atkritumi (izņemot asfaltcementu), kas radušies organisku materiālu attīrīšanā, destilācijā vai jebkurā pirolīzes procesā.”

Direktīva 2006/12

8 Direktīvas 2006/12 2. apsvērumā ir noteikts:

“Atkritumu apsaimniekošanas noteikumu galvenajiem mērķiem ir jābūt cilvēku veselības aizsardzībai un vides aizsardzībai pret kaitējumiem, ko rada atkritumu savākšana, pārvadāšana, apstrāde, uzglabāšana un noglabāšana.

9 Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā “atkritumi” ir definēti kā “jebkura viela vai priekšmets, kas iekļauts I pielikumā noteiktajās kategorijās un no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties”.

Direktīva 2008/98

10 Direktīvas 2008/98 3. pantā ir noteikts:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) “atkritumi” ir jebkura viela vai priekšmets, no kā īpašnieks atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties;

[..].”

11 Šīs direktīvas 6. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Daži konkrēti atkritumi vairs nav atkritumi 3. panta 1. punkta nozīmē, tiklīdz tos reģenerē, tostarp pārstrādā, tiem piemēro kādu darbību un tie atbilst konkrētiem kritērijiem, kas jāizstrādā saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- a) vielu vai priekšmetu parasti lieto konkrētiem nolūkiem;
- b) pastāv tirgus vai pieprasījums pēc šādas vielas vai priekšmeta;
- c) viela vai priekšmets atbilst konkrētajos nolūkos noteiktajām tehniskajām prasībām, kā arī pastāvošajiem tiesību aktiem un produktiem piemērojamajiem standartiem; un
- d) vielas vai priekšmeta lietošanai nav nelabvēlīgas ietekmes uz vidi un cilvēku veselību.

Ja nepieciešams, kritērijos ietver piesārņotājielu robežvērtības un ņem vērā visu iespējamo vielas vai priekšmeta negatīvo ietekmi uz vidi.”

REACH regula

12 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1272/2008 (2008. gada 16. decembris) (OV 2008, L 353, 1. lpp.), (turpmāk tekstā – “*REACH* regula”) 2. panta 2. punktā ir noteikts:

“Atkritumi, kā definēts Direktīvā [2006/12/EK], nav viela, maisījums vai izstrādājums šīs regulas 3. panta nozīmē.”

13 *REACH* regulas 128. pantā ir noteikts:

“1. Saskaņā ar 2. punktu dalībvalstis neaizliedz, neierobežo vai nekavē ražot, importēt, laist tirgū vai lietot vielas, vielas maisījumus vai izstrādājumus, uz ko attiecas šī regula, kas atbilst šai regulai un – attiecīgos gadījumos – Kopienas tiesību aktiem, kas pieņemti, lai īstenotu šo regulu.

2. Šī regula neliedz dalībvalstīm darba ņēmēju, cilvēku veselības un apkārtējās vides aizsardzībai piemērot vai izstrādāt savus noteikumus, kuri ir spēkā gadījumos, ja šī regula nesaskaņo prasības par ražošanu, laišanu tirgū vai lietošanu.”

Pirmstiesas procedūra un tiesvedība Tiesā

14 Laikposmā no 2010. gada beigām līdz 2011. gada sākumam čehu operators nosūtīja no Litvinovas [*Litvinov*] (Čehijas Republika) uz Katovici (Polija) apmēram 20 000 tonnu *TPS-NOLO* (*Geobal*) maisījuma, kas sastāv no darvas skābes, kura paliek pēc naftas rafinēšanas, oglekļa putekļiem un kalcija oksīda.

15 Šis maisījums pilnībā vai daļēji tika izkrauts uz zemesgabala, kuru nomā Polijas importētājs, kas atrodas Katovicē, *Karol Woźniak* ielā.

- 16 2011. gada 11. septembrī Polijas iestādes informēja Čehijas Vides ministriju, ka tās uzskata šo sūtījumu par nelikumīgi atkritumu sūtījumu Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta a) apakšpunkta nozīmē, jo ne šo atkritumu nosūtītājs, ne saņēmējs neesot paziņojuši par šo sūtījumu vides aizsardzības iestādēm.
- 17 2012. gada janvārī Čehijas Vides ministrija atbildēja Polijas iestādēm, ka, tā kā *TPS-NOLO (Geobal)* tika reģistrēts saskaņā ar *REACH* regulu, tā neuzskata to par atkritumiem un tāpēc atsakās pieprasīt, lai maisījuma Čehijas nosūtītājs to ņemtu atpakaļ.
- 18 Komisija, pie kuras 2014. gada 4. februārī vērsās vides aizsardzības apvienība ar sūdzību par šo sūtījumu, tā paša gada 12. jūnijā sāka izmeklēšanu.
- 19 2014. gada 27. novembrī Komisija nosūtīja Čehijas Republikai brīdinājumu, uz kuru šī dalībvalsts atbildēja 2015. gada 20. februārī, apgalvojot, ka *TPS-NOLO (Geobal)* nav atkritumi.
- 20 2015. gada 22. oktobrī Komisija nosūtīja Čehijas Republikai argumentētu atzinumu, uz kuru Čehijas Republika atbildēja 18. decembrī, apstiprinot atteikumu nodrošināt attiecīgā maisījuma vešanu atpakaļ uz savu teritoriju.
- 21 Komisija, konstatējusi, ka Čehijas Republika attsakās izpildīt argumentēto atzinumu, nolēma celt šo prasību.

Par pieteikumu mutvārdu procesa atkārtotai sākšanai

- 22 Pēc ģenerāladvokāta secinājumu pasludināšanas Komisija ar 2018. gada 23. novembra vēstuli lūdza Tiesu atkārtoti sākt tiesvedības mutvārdu daļu saskaņā ar Tiesas Reglamenta 83. pantu, jo par ģenerāladvokāta pamatojumu prasības noraidīšanai kā nepieņemamai nav notikušas debates starp lietas dalībniekiem ne rakstveida, ne mutvārdu procesā.
- 23 Jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 83. pantu Tiesa, uzklaušījusi ģenerāladvokātu, var izdot rīkojumu par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu, it īpaši, ja tā uzskata, ka tā nav pietiekami informēta, vai ja kāds lietas dalībnieks pēc šīs daļas pabeigšanas iesniedz ziņas par jaunu faktu, kam var būt izšķiroša ietekme uz Tiesas nolēmumu, vai arī ja lieta ir jāizskata, pamatojoties uz argumentu, kuru lietas dalībnieki vai Eiropas Savienības Tiesas statūtu 23. pantā minētās ieinteresētās personas nav apspriedušas.
- 24 Tiesa pēc ģenerāladvokāta uzklaušīšanas uzskata, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga, lai spriestu par šo prasību, un lietas izskatīšanā nav jāņem vērā tajā neiztirzāts arguments.
- 25 Līdz ar to Komisijas iesniegtais pieteikums par tiesvedības mutvārdu daļas atkārtotu sākšanu ir jānoraida.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

- 26 Komisija pārmet Čehijas Republikai, ka tā ir atteikusies, tādējādi pārkāpjot Regulas Nr. 1013/2006 24. pantu, pēc Polijas iestāžu pieprasījuma ņemt atpakaļ attiecīgo maisījumu, kas esot nelikumīgi nosūtīts uz Polijas teritoriju.
- 27 *TPS-NOLO (Geobal)* būtu jākvalificē par “atkritumiem”.

- 28 Pirmkārt, šis maisījums esot radies no atkritumiem, kas nāk no senāk veiktās rafinēšanas Ostravā [Ostrava] (Čehijas Republika).
- 29 Otrkārt, darvas skābes, no kurām ir radies *TPS-NOLO (Geobal)*, gluži kā šis pats maisījums, esot bīstami atkritumi.
- 30 Treškārt, gan Čehijas Republikā, gan Polijā šis attiecīgais maisījums tiek uzskatīts par atkritumiem. Čehijas Republika neapstrīd šos faktiskos apstākļus, kas uz to attiecas. Turklāt *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa, Čehijas Republika) 2015. gada 3. decembra lēmumā esot konstatējusi, ka viela “Geobal” ir klasificēta kā atkritumi. Turklāt lēmuma, kas attiecas uz integrēto atļauju saistībā ar atkritumu poligonu Litvinovā, grozījumā Nr. 20 viela “Geobal 4” esot apzīmēta kā atkritumi.
- 31 Ceturtkārt, šī viela neesot beigusi būt par atkritumiem sakarā ar tās reģistrāciju saskaņā ar *REACH* regulu. Pirmām kārtām, atkritumi esot izslēgti no šīs regulas piemērošanas jomas saskaņā ar tās 2. panta 2. punktu. Līdz ar to *REACH* regulas 128. pantā, kurā ir aizliegts ierobežot to vielu brīvu apriti, kas ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, neattiecoties uz vielu, kas sākotnēji ir klasificēta kā atkritumi, jo tā neesot beigusi būt par atkritumiem. Otrām kārtām, reģistrācija saskaņā ar šo regulu, kā Tiesa to ir nospriedusi 2013. gada 7. marta spriedumā *Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuuri* (C-358/11, EU:C:2013:142), esot tikai viens no faktoriem, kas var būt būtisks, lai noteiktu, vai viela vairs nav atkritumi. Visbeidzot, saskaņā ar *REACH* regulas 20. panta 2. punktu Eiropas Ķīmikāliju aģentūra (ECHA) esot tiesīga vienīgi pārbaudīt reģistrācijas dokumentācijas pilnīgumu, neizvērtējot iesniegto datu kvalitāti vai atbilstīgumu.
- 32 Piektkārt, īpašnieka nodoms neesot vienīgais noteicošais faktors klasifikācijai, vai materiāls ir uzskatāms par atkritumiem. Kā to Tiesa ir nospriedusi 2000. gada 15. jūnija spriedumā *ARCO Chemie Nederland u.c.* (C-418/97 un C-419/97, EU:C:2000:318, 88. punkts), atkritumu klasifikācija būtu jānosaka, ņemot vērā katras lietas konkrētos apstākļus, un atkritumu definīcija nevar tikt interpretēta šauri. Materiāla sastāvs un apdraudējums, ko tas rada videi un cilvēku veselībai, esot svarīgi faktori, nosakot, vai tas ir atkritumi.
- 33 Sestkārt, saskaņā ar 1990. gada 28. marta spriedumu *Vessoso un Zanetti* (C-206/88 un C-207/88, EU:C:1990:145, 11. punkts), kā arī 1997. gada 18. decembra spriedumu *Inter-Environnement Wallonie ASBL* (C-129/96, EU:C:1997:628, 31. punkts un tajā minētā judikatūra) atkārtotas saimnieciskas izmantošanas iespēja nebūtu izslēdzama no atkritumu jēdziena. Turklāt attiecīgā maisījuma ekonomiskais labums nevarot tikt noteikts un nevarot tikt izsecināts no noslēgtā pārdošanas konsignācijā līguma. Ar šādu līgumu netiekot pierādīts, ka Polijā pastāv pieprasījums pēc attiecīgā materiāla kā degvielas cementa rūpniecām, jo šajā dalībvalstī pircējs neesot pārdevis uzglabāto maisījumu saskaņā ar līguma noteikumiem. Ņemot vērā maisījuma, kas atrodas attiecīgajā teritorijā, daudzuma samazināšanos, ko ir konstatējuši Polijas inspektori, daļa no tā, iespējams, esot reeksportēta.
- 34 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka no Regulas Nr. 1013/2006 28. panta formulējuma izriet, ka, ja nav vienošanās starp Čehijas iestādēm un Polijas iestādēm, pret attiecīgo maisījumu būtu jāizturas tā, it kā tas būtu atkritumi. Polijas iestādes esot pamatoti secinājušas, ka, ņemot vērā to veiktos testus laboratorijā, attiecīgais maisījums ir atkritumi saskaņā ar minētās regulas IV pielikumu un Polijas tiesību aktiem.
- 35 Savai aizstāvībai Čehijas Republika apgalvo, ka dalībvalstis nevar diskrecionāri izmantot Regulas Nr. 1013/2006 28. pantu. Šo noteikumu varot piemērot vienīgi, ja dalībvalstij ir lielas šaubas par attiecīgo atkritumu klasifikāciju. Ja dalībvalstij būtu atļauts, nesniedzot pierādījumus, atsaukties uz šīs regulas 28. pantu, tad tiktu būtiski aizskarta brīvā aprīte. Šo interpretāciju apstiprinot 2016. gada 9. jūnija spriedums *Nutrivet* (C-69/15, EU:C:2016:425). Taču Komisija neesot sniegusi nekādus pierādījumus, ka attiecīgais maisījums ir atkritumi Direktīvas 2008/98 3. panta 1. punkta nozīmē.

- 36 No definīcijas “atkritumi” Direktīvas 2008/98 3. panta 1. punkta un Tiesas judikatūras (spriedumi, 1997. gada 18. decembris, *Inter-Environnement Wallonie*, C-129/96, EU:C:1997:628, 26. punkts, kā arī 2000. gada 15. jūnijs, *ARCO Chemie Nederland u.c.*, C-418/97 un C-419/97, EU:C:2000:318, 57. un 97. punkts) nozīmē izrietot, ka, lai klasificētu materiālu par atkritumiem, esot svarīgs veids, kādā tā īpašnieks iecerējis to izmantot, līdz ar ko viens un tas pats materiāls var tikt vai netikt kvalificēts kā atkritumi. Tāpēc, lai klasificētu atkritumu materiālu, vienīgi tā sastāvs neesot pats par sevi izšķirošs. Laboratorijas testi, ko veikušas Polijas iestādes, arī neesot atbilstoši attiecīgā maisījuma kvalifikācijai.
- 37 Komisija nevarot atsaukties uz to, ka Čehijas Republika nav iesniegusi nekādu valsts lēmumu, saskaņā ar kuru attiecīgais maisījums būtu pārstājis būt par atkritumiem. Šis Komisijas arguments esot balstīts uz Direktīvas 2008/98 6. pantu, kas šim maisījumam neesot piemērojams *ratione temporis*. Šis direktīvas transponēšanas termiņš esot beidzies 2010. gada 12. decembrī, bet šis maisījums esot saražots pirms šī datuma.
- 38 Turklāt attiecīgais maisījums vispār neesot kvalificēts par atkritumiem. Komisijas apgalvojums, ka šis maisījums ir ticis uzskatīts par atkritumiem Čehijas Republikā, neesot pamatots. Gluži pretēji, integrētajā atļaujā, kas attiecas uz iekārtām, kurā šis maisījums ir saražots, esot skaidri norādīts, ka ar tā apstrādi ir paredzēts iegūt degvielas produktu. Pieprasījums pēc tā esot bijis ne tikai Čehijas Republikā, bet arī Polijā.
- 39 Konkrēti, esot acīmredzams, ka attiecīgās nosūtīšanas datumā šis maisījums neesot bijis atkritumi. Tā īpašnieks neesot iecerējis atbrīvoties no tā, – par to liecinot, pirmkārt, šī maisījuma reģistrēšana par degvielu saskaņā ar *REACH* regulu pirms tā eksportēšanas uz Poliju. Tomēr saskaņā ar 2013. gada 7. marta spriedumu *Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri* (C-358/11, EU:C:2013:142) minētā maisījuma reģistrācija saskaņā ar *REACH* regulu būtu bijusi jāņem vērā kā faktors, nosakot īpašnieka nodomu izmantot to pašu maisījumu nevis kā atkritumus, bet saimnieciskā labuma gūšanai.
- 40 Otrkārt, attiecīgā maisījuma eksportēšana uz Poliju esot veikta cementa ražošanai, pamatojoties uz pārdošanas konsignācijā līgumu, kas noslēgts ar Polijas uzņēmumu, kurš reģistrēts Sosnovjecā (Polija). Komisijas apgalvojums, saskaņā ar kuru šis maisījums, iespējams, ir reeksportēts, neesot nekādā ziņā pamatots. Polijas pircējiem uzliktais naudas sods un Polijas iestāžu konstatējums, ka esot būtiski samazinājies šī maisījuma apjoms, tieši pretēji, pierādot, ka attiecīgais maisījums Polijā ir izmantots saskaņā ar sākotnējo projektu.
- 41 Pašreizējo iespēju izmantot minēto maisījumu šajā dalībvalstī neesamība saskaņā ar informāciju, ko sniegušas minētās dalībvalsts iestādes, neesot būtiska, lai izvērtētu, vai eksporta brīdī maisījums bija uzskatāms par atkritumiem. Turklāt reģistrētās vielas saskaņā ar *REACH* regulu izmantošana nevarot tikt attiecināta tikai uz vienas dalībvalsts teritoriju.
- 42 Komisija neesot sniegusi nekādus pierādījumus, ka nosūtītais maisījums nebūtu izmantots saskaņā ar noslēgto līgumu un būtu ticis reeksportēts.
- 43 Vēl Komisija neesot sniegusi nekādus pierādījumus, ka attiecīgais maisījums attiecīgo faktu norises laikā ir bijis atkritumi Direktīvas 2008/98 3. panta 1. punkta nozīmē. Līdz ar to tā nevarot tikt atbrīvota no pierādīšanas pienākuma, kas tai ir procedūras sakarā ar pienākumu neizpildi ietvaros.

Tiesas vērtējums

- 44 Ar Regulu Nr. 1013/2006 ir noteiktas procedūras un kontroles režīmi atkritumu sūtīšanas jomā, it īpaši starp Savienības dalībvalstīm.

- 45 Ar Regulas Nr. 1013/2006 3. panta 1. punktu uz visiem atkritumu, kurus paredzēts apglabāt, un daudziem atkritumu, kurus paredzēts reģenerēt, it īpaši tiem, kuri ir norādīti šīs regulas IV pielikumā, sūtījumiem Savienības iekšienē attiecas iepriekšējās rakstiskas paziņošanas un piekrišanas procedūra. Saskaņā ar šīs regulas 3. panta 2. punktu uz citiem atkritumu sūtījumiem attiecas vispārējās informācijas prasības, aizpildot veidlapu, kas ietverta šīs pašas regulas VII pielikumā, ja vien nav runa par minimālu daudzumu, kas nepārsniedz 20 kg.
- 46 Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta a) un g) apakšpunktā par “nelikumīgu sūtījumu” ir tostarp kvalificēts atkritumu sūtījums, par kuru nav sniegts ne paziņojums, ne informācija.
- 47 Regulas Nr. 1013/2006 24. panta 2. punktā ir paredzēts, ka nelikumīga sūtījuma iepriekš minēto iemeslu dēļ gadījumā iestādei, kas ir atbildīga par šīs regulas izpildi atkritumu izcelsmes dalībvalstī un kura tiek saukta par “kompetento nosūtīšanas iestādi”, ir jānodrošina, ka 30 dienu laikā no dienas, kad tā tikusi informēta, atkritumus pieņem atpakaļ “*de iure* paziņotājs”, t.i., persona, kurai bija pienākums sniegt paziņojumu vai informāciju, vai, ja tas nav iespējams, jānodrošina, lai atkritumi tiktu paņemti atpakaļ, vai pašai jāpaņem atpakaļ atkritumi.
- 48 Šajā lietā laikposmā no 2010. gada beigām līdz 2011. gada sākumam par 20 000 tonnu *TPS-NOLO* (*Geobal*), kas nosūtītas no Polijas uz Čehijas Republiku, nebija sniegts ne paziņojums, ne informācija. 2011. gada septembrī, kad Polijas iestādes ziņoja par šo sūtījumu Čehijas Vides ministrijai, tā atteicās pieprasīt, lai Čehijas nosūtītājs ņemtu atpakaļ attiecīgo maisījumu no Polijas, apgalvojot, ka tas nav uzskatāms par atkritumiem. Šis atkārtotais atteikums izraisīja to, ka tika sākta procedūra sakarā ar pienākumu neizpildi un pēc tam Komisija vērsās Tiesā.
- 49 Komisija uzsver, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 28. pantu sūtījuma priekšmets tiek uzskatīts par atkritumiem, ja kompetentās nosūtīšanas iestādes un kompetentās galamērķa iestādes, gluži kā šajā lietā, nav vienprātis par to, vai šī sūtījuma priekšmets ir jākvalificē par atkritumiem. Attiecīgā maisījuma pārvadājums šajā lietā būtu jāuzskata par atkritumu pārvadājumu, kurš, neesot izpildītām formalitātēm, kas atgādinātas iepriekš 4. punktā, ir nelikumīgs. Ņemot vērā šos apstākļus, Komisija uzskata, ka Čehijas Republikai, kas šajā sakarā ir saņēmusi pieprasījumu no Polijas iestādēm, bija jānodrošina atkritumu ņemšana atpakaļ saskaņā ar pašu Regulas Nr. 1013/2006 24. panta 2. punkta formulējumu. Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka Čehijas Republika, atsakoties to veikt, nav izpildījusi savu pienākumu.
- 50 Čehijas Republika uzskata, ka Komisija nav sniegusi pierādījumus, ka attiecīgais maisījums ir atkritumi.

Par pierādīšanas pienākumu

- 51 Tiesvedībā sakarā ar valsts pienākumu neizpildi Komisijai saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru ir jāpierāda apgalvotā pienākumu neizpilde (spriedumi, 1982. gada 25. maijs, Komisija/Nīderlande, 97/81, EU:C:1982:193, 6. punkts, un 2018. gada 11. jūlijs, Komisija/Belģija, C-356/15, EU:C:2018:555, 25. punkts). Komisijai ir jāsniedz Tiesai vajadzīgie pierādījumi, lai tā varētu pārbaudīt, vai pastāv šī pienākumu neizpilde, turklāt Komisija nedrīkst pamatoties uz jebkādu pieņēmumu (spriedumi, 2010. gada 10. jūnijs, Komisija/Portugāle, C-37/09, nav publicēts, EU:C:2010:331, 28. punkts; 2011. gada 22. septembris, Komisija/Spānija, C-90/10, nav publicēts, EU:C:2011:606, 47. punkts, un 2014. gada 13. februāris, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-530/11, EU:C:2014:67, 60. punkts).
- 52 Šajā gadījumā, ja attiecīgais maisījums nav uzskatāms par atkritumiem, Regula Nr. 1013/2006 nav piemērojama tā nosūtīšanai no Čehijas Republikas uz Poliju un Komisija nevar apgalvot pirmās no šīm minētajām dalībvalstīm pienākumu neizpildi. Līdz ar to šī maisījuma klasificēšana par atkritumiem ir nepieciešama, lai tiktu konstatēta pienākumu neizpilde, kas pamatota ar šīs regulas 24. panta 2. punktu, un līdz ar to šī kvalificēšana ietilpst elementos, kas ir pakļauti Tiesas veicamajai pārbaudei šajā lietā.

- 53 Turklāt, tā kā saskaņā ar judikatūru, kas atgādināta šī sprieduma 51. punktā, Komisija, lai pierādītu pienākumu neizpildes esamību, nevar pamatoties uz jebkādu prezumpciju, jo šī iestāde nevar vienīgi atsaukties uz prezumpciju, kas noteikta Regulas Nr. 1013/2006 28. panta 1. punktā, ne vienīgi pamatoties uz konstatējumu par domstarpībām starp kompetentajām nosūtīšanas un galamērķa iestādēm par maisījuma kvalifikāciju par atkritumiem, lai pierādītu, ka tie patiešām ir atkritumi.
- 54 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija ir nepamatoti apgalvojusi, ka tai nav jāsniedz pierādījumi, ka attiecīgais maisījums patiešām ir jākvalificē par “atkritumiem” šīs tiesvedības saistībā ar pienākumu neizpildi vajadzībām.

Par pierādījumiem par pienākumu neizpildi

- 55 Tā kā nav strīda par to, ka neviena no formalitātēm saistībā ar attiecīgā maisījuma sūtījumu nav izpildīta, šis maisījums, ja tas var tikt kvalificēts par atkritumiem, ir jāuzskata par nelikumīgu sūtījumu Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta nozīmē. Tādā gadījumā kompetentajai nosūtīšanas iestādei ir jānodrošina tā ņemšana atpakaļ atbilstoši Polijas iestāžu lūgumam, piemērojot šīs regulas 24. panta 2. punktu. Protams, būtu jāņem vērā hipotēze, kas paredzēta minētās regulas 24. panta 2. punkta d) apakšpunktā, kad šī ņemšana atpakaļ nebūtu iespējama, taču uz šādu neiespējamību nav norādījis neviens no lietas dalībniekiem. Šajos apstākļos attiecīgā maisījuma kvalificēšana par atkritumiem ir noteicošā, lai konstatētu norādītās pienākumu neizpildes pastāvēšanu.
- 56 Saskaņā ar Regulas Nr. 1013/2006 2. panta 1. punktu jēdziens “atkritumi” šīs regulas vajadzībām ir tas, kas ir sniegts Direktīvas 2006/12 1. panta 1. punkta a) apakšpunktā šādā formulējumā: ““atkritumi” ir jebkura viela vai priekšmets, kas ir iekļauts I pielikumā noteiktajās kategorijās un no kā īpašnieks [turētājs] atbrīvojas, ir nodomājis atbrīvoties vai ir spiests atbrīvoties”. Skaidri būdams neizsmeļošs, šīs direktīvas I pielikumā ietvertais atkritumu kategoriju saraksts būtībā ir ilustratīvs (spriedums, 2013. gada 12. decembris, *Shell Nederland*, C-241/12 un C-242/12, EU:C:2013:821, 35. punkts).
- 57 Direktīvā 2008/98, ar kuru ir aizstāta Direktīva 2006/12, šī definīcija būtībā ir pārņemta tās 3. panta 1. punktā. Tomēr ir jānorāda, ka šīs direktīvas piemērojamība šim strīdam neizriet no lietas materiāliem. Lietas dalībnieki nav snieguši nekādus pierādījumus, ka direktīva ir bijusi transponēta Čehijas Republikas tiesību sistēmā strīdīgā sūtījuma laikā, par kuru lietas dalībnieki ir vienisprātis, ka tas notika laikposmā no 2010. gada beigām līdz 2011. gada sākumam. Taču, kā to Komisija ir atzinusi tiesas sēdē, sūtījuma datums ir jāizmanto, lai kvalificētu vai nekvalificētu attiecīgo maisījumu par atkritumiem, līdz ar ko šī sūtījuma likumīgums arī ir jānosaka šajā datumā.
- 58 Kā tas izriet no iepriekš atgādinātās definīcijas, “atkritumu” kvalifikācija vispirms ir atkarīga no īpašnieka rīcības un vārda “atbrīvoties” nozīmes (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2008. gada 24. jūnijs, *Commune de Mesquer*, C-188/07, EU:C:2008:359, 53. punkts, un 2007. gada 18. decembris, Komisija/Itālija, C-263/05, EU:C:2007:808, 32. punkts).
- 59 Attiecībā uz jēdzienu “atbrīvoties” no Tiesas judikatūras izriet, ka šis jēdziens ir jāinterpretē, ņemot vērā Direktīvas 2006/12 mērķi, kas saskaņā ar tās 2. apsvērumu ir cilvēku veselības aizsardzība un vides aizsardzība pret kaitējumiem, ko rada atkritumu savākšana, pārvadāšana, apstrāde, uzglabāšana un noglabāšana, kā arī LESD 191. panta 2. punktu, kurā ir noteikts, ka Eiropas Savienības politika attiecībā uz vidi tiecas panākt augsta līmeņa aizsardzību un pamatojas uz piesardzības un preventīvas darbības principu. No minētā izriet, ka jēdziens “atbrīvoties”, un tādējādi arī “atkritumu” jēdziens Direktīvas 2006/12 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē, nevar tikt interpretēts šauri (spriedums, 2013. gada 12. decembris, *Shell Nederland*, C-241/12 un C-242/12, EU:C:2013:821, 38. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 60 Turklāt Tiesa ir nospriedusi, ka tas, vai pastāv “atkritumi” Direktīvas 2006/12 izpratnē, ir jāpārbauda saistībā ar visiem apstākļiem, ņemot vērā šīs direktīvas mērķi un uzraugot, lai tās efektivitāte netiktu apdraudēta (spriedums, 2013. gada 12. decembris, *Shell Nederland*, C-241/12 un C-242/12, EU:C:2013:821, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 61 Šajā gadījumā ir jāizvērtē pierādījumi, ko Komisija iesniegusi divās ievada piezīmēs. Pirmkārt, vērtējot nosūtītā maisījuma klasifikāciju par atkritumiem, attiecīgie apstākļi, saistībā ar kuriem ir jāveic šis novērtējums, ir tie, kas pastāv nosūtīšanas dienā, nevis apstākļi pirms un pēc šī datuma. Otrkārt, Komisija, uzskatot, ka Čehijas Republikai ir jāpierāda, ka *TPS-NOLO (Geobal)* nav uzskatāms par atkritumiem, savos rakstveida apsvērumos pati ir mazāk sniegusi pierādījumus, ka šī viela ir atkritumi, taču vairāk ir atbildējusi uz dalībvalsts atbildētājas argumentiem, kurus tā izvirzījusi pārkāpuma procedūras laikā, lai pierādītu pretējo.
- 62 Apstākļu kopumā, kurus Komisija pasniedz kā tādus, ar kuriem varētu pierādīt, ka attiecīgajam maisījumam piemīt atkritumu raksturs, tā pirmkārt norāda, ka *TPS-NOLO (Geobal)* ir radies no atkritumiem no senāk veiktās rafinēšanas Ostravā.
- 63 Šo aspektu tiesas sēdē Tiesā apstiprināja Čehijas Republika, kas arī ir atzinusi, ka darvas skābe, kas ir galvenā maisījuma sastāvdaļa, nāk no agrākās naftas rafinēšanas rūpnīcas Ostravā darbības un atbilst “[d]arvain[iem] atkritum[iem]i (izņemot asfaltcementu), kas radušies organisku materiālu attīrīšanā, destilācijā vai jebkurā pirolīzes procesā”, kas izklāstīti Regulas 1013/2006 V pielikuma 1. daļas A saraksta A3190 rubrikā. Tomēr šī dalībvalsts apgalvo, ka, tiekot sajauktai ar oglekļa putekļiem un kalcija oksīdu, lai izveidotu *TPS-NOLO (Geobal)*, šī darva ir pārstrādāta, līdz ar to zaudējot tās atkritumu raksturu un ļaujot to izmantot kā degvielu cementa rūpniecībā.
- 64 Tomēr tas, ka viela ir atkritumu reģenerācijas darbības rezultāts, ir tikai viens no elementiem, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai šī viela joprojām ir atkritumi, taču šajā ziņā tas kā tāds neļauj izdarīt galīgu secinājumu (spriedumi, 2000. gada 15. jūnijs, *ARCO Chemie Nederland u.c.*, C-418/97 un C-419/97, EU:C:2000:318, 97. punkts, kā arī 2013. gada 7. marts, *Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri*, C-358/11, EU:C:2013:142, 58. punkts). Līdz ar to vienīgi tas, ka *TPS-NOLO (Geobal)* ir saražots no atkritumiem, neļauj konstatēt, ka tas pats ir atkritumi.
- 65 Otrkārt, Komisija norāda uz apdraudējumu, ko rada darvas skābe, no kuras ir izveidots *TPS-NOLO (Geobal)* un pats šis maisījums.
- 66 Vispirms ir jāuzsver, ka no jēdziena “atkritumi” nav izsecināma vielu bīstamība (spriedums, 2002. gada 18. aprīlis, *Palin Granit un Vehmassalon kansanterveystyön kuntayhtymän hallitus*, C-9/00, EU:C:2002:232, 48. punkts). Saistībā ar secinājumiem, kas ir izdarāmi no apgalvotās darvas skābju bīstamības, Savienības tiesībās principā nav izslēgts, ka par bīstamiem uzskatīti atkritumi vairs nav atkritumi, ja darbība tos ļauj padarīt par izmantojamiem, neapdraudot cilvēku veselību un neradot kaitējumu, un ja turklāt nav konstatēts, ka attiecīgā priekšmeta īpašnieks no tā atbrivojas vai ir nodomājis atbrīvoties (spriedums, 2013. gada 7. marts, *Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri*, C-358/11, EU:C:2013:142, 60. punkts).
- 67 Saistībā ar paša *TPS-NOLO (Geobal)* kvalificēšanu par bīstamiem atkritumiem, kuru apgalvo Komisija, šī iestāde norāda uz naudas sodu, kuru Polijas tiesa ir uzlikusi vienam no šī maisījuma pircējiem, jo tas ir ticis kvalificēts par bīstamiem atkritumiem. Tomēr ir jāuzsver argumenta, kas ir par citas vielas, kura nav tā, par kuru ir runa, kvalificēšanu, kura ir notikusi citos apstākļos, kas nav precizēti, robežas. Saistībā ar attiecīgo maisījumu Čehijas Republika tiesas sēdē atzina, ka neizmantotais daudzums, kas ir palicis neizmantots Katovicē jau vairākus gadus tādos apstākļos, kas ir kaitīgi videi un sabiedrības veselībai, bez šaubām, ir jāuzskata par atkritumiem. Tomēr, kā tika norādīts šī sprieduma 61. punktā un kā to apgalvo Čehijas Republika, šie pašreizējie apstākļi nav jāņem vērā, novērtējot, vai maisījums ir bijis klasificējams par atkritumiem to nosūtīšanas dienā.

- 68 Treškārt, Komisija apgalvo, ka *TPS-NOLO (Geobal)* tiek uzskatīts par atkritumiem kā Čehijas Republikā, tā arī Polijā.
- 69 Čehijas Republika apstrīd šo apgalvojumu, ciktāl tas uz to attiecas. Šī dalībvalsts uzskata, ka *Nejvyšší správní soud* (Augstākā administratīvā tiesa) savā 2015. gada 3. decembra spriedumā, uz kuru Komisija atsaucas kā uz pierādījumiem par *TPS-NOLO (Geobal)* kvalificēšanu par atkritumiem Čehijas Republikā, nav paudusi nostāju par šo jautājumu, bet gan lietas dalībnieku apsvērumu kopsavilkumā vienīgi norādījusi, ka tie ir kvalificējuši šo maisījumu par atkritumiem.
- 70 Komisija, lai pamatotu savu argumentāciju, atsaucas arī uz integrētās atļaujas iekārtas ierīkošanai Litvinovā, kurā maisījums tika uzglabāts pirms tā nosūtīšanas uz Poliju, grozījumu Nr. 20. Tā norāda, ka šajā lēmumā “Geobal 4” tiek uzskatīts par atkritumiem. Tomēr līdzība starp šo vielu nosaukumiem nav pietiekama, lai pierādītu identiskumu starp “Geobal 4” un attiecīgo maisījumu. Turklāt, kā tas ir atgādināts šī sprieduma 60. punktā, atkritumu klasifikācija ir jāizvērtē *in concreto*, ņemot vērā katras konkrētās lietas apstākļus.
- 71 Attiecībā uz *TPS-NOLO (Geobal)* kvalifikāciju Polijas tiesību aktos ir jānorāda, ka Polijas valdība nav piedalījusies ne rakstveida, ne mutvārdu procesā un ka tās nostāja Tiesai ir zināma vienīgi no divām 2015. gada 21. jūlija un 2016. gada 11. maija vēstulēm, ko Polijas Republika nosūtījusi Komisijai, kura tās ir iekļāvusi Tiesai iesniegtajos lietas materiālos. No tā izriet, ka šajā dalībvalstī šis maisījums šajos datumos tika uzskatīts par atkritumiem, kuru izmantošana par degvielu bija aizliegta. Tomēr Čehijas Republika tiesas sēdē norādīja, un tas netika apstrīdēts, ka minētā maisījuma izmantošana par kurināmo cementa iekārtās Polijā ir aizliegta tikai no 2011. gada maija, t.i., datuma pēc attiecīgā sūtījuma izdarīšanas. Turklāt noslēgtais konsignācijas līgums, šķiet, apliecina, ka tā parakstīšanas dienā 2010. gada decembrī *TPS-NOLO (Geobal)* bija Polijā un tam saskaņā ar Polijas importētāja uzskatu bija lietderīgums un ekonomiskā vērtība.
- 72 Ceturtkārt, Komisija apgalvo, ka no attiecīgā maisījuma reģistrācijas saskaņā ar *REACH* regulu pirms nosūtīšanas nevar tikt secināts, ka tas vairs nav atkritumi.
- 73 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar šīs regulas 2. panta 2. punktu atkritumi nav viela, maisījums vai izstrādājums šīs regulas 3. panta nozīmē. Protams, kā apgalvo Komisija, attiecīgais maisījums varēja tikt nepamatoti reģistrēts saskaņā ar *REACH* regulu, ņemot vērā tā kvalificēšanu par atkritumiem. Tomēr šāda hipotēze nevar tikt izmantota, lai pierādītu, ka šis maisījums ir atkritumi. Lai arī tas neļauj izdarīt nekādus konkrētus secinājumus par pretējo, vielas reģistrācija saskaņā ar *REACH* regulu tomēr ir nozīmīga, lai noteiktu, vai viela vairs nav atkritumi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 7. marts, *Lapin ELY-keskus, liikenne ja infrastruktuuri*, C-358/11, EU:C:2013:142, 63. un 64. punkts).
- 74 Piektkārt, Komisija uzsver strīdīgā maisījuma sastāvu un apdraudējumu, ko tas radot apkārtējai videi vai cilvēku veselībai. Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka minētā maisījuma analīzi, uz kuru Komisija pamatojas, to neiesniedzot, veica Polijas iestādes, neīstenojot sacīkstes principu, un ka Čehijas Republika nav spējusi veikt kontrekspertīzi, jo šis maisījums atrodas Polijas teritorijā. Turpinājumā, kā tas izriet no atkritumu definīcijas, viela nav atkritumi pēc tās būtības, bet gan pēc īpašnieka nodoma no tās atbrīvoties, t.i., atkarībā no īpašnieka vai likumdevēja gribas. No tā izriet, ka attiecīgās vielas ķīmiskais sastāvs zināmā mērā var būt norāde par tās klasifikāciju par atkritumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2004. gada 7. septembris, *Van de Walle* u.c., C-1/03, EU:C:2004:490, 42. punkts). Visbeidzot, kādas vielas riskiem attiecībā uz vidi vai cilvēku veselību nav būtiskas ietekmes uz tās kvalificēšanu par atkritumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2000. gada 15. jūnijs, *Arco Chemie Nederland* u.c., C-418/97 un C-419/97, EU:C:2000:318, 66. punkts).
- 75 Sestkārt, Komisija apgalvo, ka, pat pieņemot, ka varētu būt bijušas iespējas *TPS-NOLO (Geobal)* atkārtoti ekonomiski izmantot, šis apstāklis nav nesaderīgs ar tā kvalificēšanu par atkritumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 1990. gada 28. marts, *Vessoso* un *Zanetti* u.c., C-206/88 un C-207/88,

EU:C:1990:145, 13. punkts, kā arī 1997. gada 18. decembris, *Inter-Environnement Wallonie*, C-129/96, EU:C:1997:628, 31. punkts). Tomēr šī argumentācija savukārt nevar tikt uzskatīta ne par pierādījumiem, ne pat par norādi uz to, ka attiecīgajam maisījumam ir atkritumu raksturs.

- 76 Turklāt Komisija apstrīd attiecīgā maisījuma ekonomisko noderīgumu. Tā no maisījuma daudzuma attiecīgajā teritorijā samazinājuma, kuru konstatējuši Polijas inspektori, secina, ka pircējs neesot īstenojis šī maisījuma pārdošanu Polijā, kā paredzēts noslēgtajā līgumā, un ka tas esot ticis daļēji reeksportēts. Komisija no tā secina, ka nebija pieprasījuma pēc šī maisījuma kā pēc degvielas cementa rūpnīcām šajā dalībvalstī.
- 77 Saskaņā ar norādēm, ko sniedza Polijas iestādes, *TPS-NOLO (Geobal)*, kas novietots Katovicē, 2016. gadā bija vairs vienīgi apmēram 6000 tonnu no 20 000 tonnu šī maisījuma, kas tika nosūtītas 2011. gadā. Tomēr ir grūti no šī vienīgā konstatējuma secināt, ka attiecīgā maisījuma pārdošana konsignācijā netika īstenota un ka tas tika daļēji reeksportēts. Kā to norāda Čehijas Republika, maisījuma daudzuma, kas atrodas attiecīgajā teritorijā, samazinājums var tikt izskaidrots arī ar tā izmantošanu par degvielu cementa rūpnīcās Polijā saskaņā ar tā mērķi, jo šāda izmantošana ir atļauta. Katrā ziņā Komisijas apgalvojumi šajā ziņā nav pamatoti ne ar kādiem pierādījumiem.
- 78 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka nevar tikt uzskatīts, ka Komisija ir juridiski pietiekami pierādījusi, ka attiecīgajam maisījumam ir atkritumu raksturs Direktīvas 2006/12 nozīmē. Līdz ar to tā nav pierādījusi, ka šī maisījuma nosūtīšana no Čehijas Republikas uz Poliju laikposmā no 2010. gada beigām līdz 2011. gada sākumam datumā, kurā tas notika, ir bijusi atkritumu nosūtīšana Regulas Nr. 1013/2006 nozīmē, ne līdz ar to pierādījusi, ka Čehijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no šīs regulas 24. panta 2. punkta un 28. panta 1. punkta tiesību normām, skatot tās kopā. Tādējādi Komisijas prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 79 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 138. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Čehijas Republika ir prasījusi piespriezt Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

- 1) Prasību noraidīt.**
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]